

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 08.02.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 08.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **8817** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс(АПК) вр. чл.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Във връзка с определение № 7943/09.03.2020г. на СГС, постановено по гр.д. 2267/2020г., делото е образувано по искова молба от Г. Г. К. с ЕГН [ЕГН], против Столична дирекция на вътрешните работи, като претендира вреди от незаконното му задържане на дата 20.01.2017г., за което е установено, че е издадена Заповед №74/20.01.2017г. от инспектор А. Т. М. на длъжност оперативен работник при 09 РУ на СДВР, с която е задържан за 24 часа в помещението за временно задържане при същото управление, като претендира обезщетение от 30 000 лв. и лихва считано от 20.01.2017г., както и разходите по делото, за нанесени вреди и вредни последици - неимуществени щети чрез незаконен арест, на правно основание "чл.1, 2 ал.1 от ЗОДОВ и чл.5, чл.3 от ЕКЗПЧ", на основание нарушаване на основни човешки права.

Изрично в исковата молба се твърди, че противоправното деяние на СДВР се обективирало в противозаконното лишаване от свобода, изтезания с цел самопризнания, както и набеждаване за извършено престъпление по ЗМ 132/2017г. по описа на 09 РУ СДВР на дата 20.01.2017г., за което ищецът разполагал с протоколи. Претендира, че са му нарушени правата по чл. 3 ЕКПЗЧ и чл.5 от същата конвенция.

Претендира още, че е бил задържан произволно за 24 часа в 09. РУ СДВР, като ищецът е бит, тормозен, удрян с електрошок, искали да признава дейния, които не е извършил, унижаван и заплашван от оперативни работници от СДВР 09 РУ.Бил поставен в килия биз вода, без храна, без тоалетнабез светлина, без чист въздух, при унизителни нечовешки условия.

На следващо място се претендира и нарушаване на чл.5, пар.4 ЕКЗПЧ от СДВР, тъй като на ищеца не била осигурена възможност за обжалване на законността на задържането му, поради което счита и нарушаване на забраната за протовозаконно

лишаване от свобода - чл.3 ,пар.1 ЕКПЧ.

На следващо място ищецът твърди, че ЗМ№1322017г., по което бил задържан и малтретиран, не било образувано срещу него, по безспорен начин се доказало, че е невинен.

На основание тези обстоятелства, ищецът иска от съда да осъди СДВР да му плати обезщетение от 30 000 лв. , законна лихва от 20.01.2017г. и разходите по делото.

В изявление от 02.03.2020г. по делото пред СГС, ищецът изрично е посочил, че основанието на иска му произтича от това, че са му нарушени правата по чл.5 пар.1 ЕКЗПЧ, по чл.3 от същата конвенция, "чл.2, 1 от ЗОДОВ", посочва "там бях бит, тормозен, унижаван с цел да ми изтръгнат самопризнания". Изтъква, че бил поставен в килия без тоалетна, без вода, без светлина, дори бил извършен обиск у дома на ищеца с цел намиране на улики. Въпросното ЗМ се водело във връзка със взрив в един вход, от ГД БОП дошли в дома на ищеца да го "заклучат".

Към изявлението си от 02.03.2020г. ищецът е представил заповед за задържане на лице № 74/20.01.2017г., в която под подписа на полицейския орган за постановяване на задържането, се съдържа изричен печатен текст с указания по съдържанието на чл.72, ал.3, ал.4 и ал.5 ЗМВР, както и относно ограничаването на правата при задържане на основание чл.72, ал.1, т.1-5 ЗМВР. Заповедта за задържането на ищеца е издадена на правно основание чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР.

Изрично в печатния текст с поясненията, втори абзац, се съдържа следното: "Уведомен съм, че съгласно чл.72 ЗМВР имам право да обжалвам законността на задържането". Под текстовете с указанията по чл.72 ЗМВР е оформена разписка, според която Г. Г. К. с посочени лични данни, е получил екземпляр от заповедта. Не е посочена изрична дата на получаването, нито на освобождаването на ищеца.

СГС в посоченото определение за изпращане на исковата молба по компетентност е посочил, че съгласно уточнението на ищеца от 02.03.2020г., претендираните вреди не произтичали от прекратяване, съдебен акт на наказателния съд по воденото срещу него досъдебно производство.

Ищецът в становище от 17.06.2020г. във връзка с указания на настоящия съд заявява, че още в исковата си молба по делото пред СГС на втора страница е описал, че въпросната заповед за задържането му не била обжалвана "на момента" тъй като не бил уведомен от органите, че подлежи на обжалване, по принцип не е знаел, че задържане за този срок подлежи на обжалване.

В становище от 18.06.2020г. ответникът СДВР чрез юрк. К. посочва, че искът е недопустим по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, доколкото няма незаконосъобразен акт, респективно иска от съда да извърши служебна проверка за това, дали тази заповед е оспорена пред съда.

По указания на съда процесната заповед за задържане на ищеца, Протокол за личен обиск и декларация, са представени пред съда от зам.-началника на 09 РУ СДВР. В съпроводителното писмо е посочено изрично, че лицето е освободено на 20.01.2017г. в 19:20ч. Тези данни се съдържат и в представеното заверено копие на процесната заповед за задържане от полицейския орган, като на реда срещу отбелязването за датата и часа на освобождаване - 19:20ч. на 20.01.2017г., се съдържа и подпис на лицето. Няма данни за отказ на адресата на заповедта да подпише и получи копие от заповедта в присъствието на свидетели.

На основание изложеното за основанията на исковата претенция, съдът е повдигнал спор за подсъдност пред смесен състав на съдии от ВАС и ВКС, по което с

определние №36/04.09.2020г. по дело 31/20г., исковата претенция е подсъдна на Административен съд София град, тъй като обезщетението за неимуществени вреди се претендира на основание изпълнението на задържането поради нарушаване на човешки права, предявеният иск е с правно основание чл.-1, ал.2 ЗОДОВ, когато обезщетението се претендира от незаконосъобразни действия на полицейски органи и тези действия не са последвани от вземане на мярка за неотклонение или от повдигнато обвинение, тогава квалификацията на иска е по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, като са се позовали на Определение № 11/27.02.2020г. на ВКС по гр.д.51/2019г., 5-членен състав ГК. Също е изложен и довод, че ищецът не е обвинен в извършване на престъпление, а бимало издадена заповед за задържане от полицейски орган, касаело се за правомощие на полицейски орган, разписано в чл.72, ал.1 ЗМВР, която дейност по своя характер била административна, правозащитна, а не правораздавателна, в случая не се установявало и заповедта за задържане да е била обжалвана, а от издаването ѝ до предявяването на иска била изминала една година - за тези аргументи е препратено към Определение № 67от 04.07.2018г. на ВАС по адм.д.39/2018г., петчленен състав. На следващо място, в определението по повдигнатия спор за подсъдност е посочено, че искът следва да се разглежда от гражданския съд ипо реда на ГПК когато в исковата молба се твърди, че неимущественит евреди са имали за причина мярка за неотклонение "задържане под стража" или незаконно обвинение в престъпление, последвали от издадена заповед по чл. 72, ал.1ЗМВР и действията на полицейските служители по задържането на лицета. - в която връзка е цитирано Определение № 56/17.05.2018г. на ВКС и ВАС по гр.д.57/2018г.5-членен състав,ГК.

Предвид на всичко изложено, съдът следва да приеме исковата претенция за процесуално допустима на основание чл.204, ал.4 АПК, и предявена срещу надлежен ответник - Столична дирекция на вътрешните работи. Преписи от исковата молба и последващите уточнения са изпратени на ответника на основание определение на съда от 05.06.2020г. по адм.д. 4537/2020г. на АССГ.

Доколкото на основание чл.204, ал.5 АПК за доказателствата са приложими разпоредбите на ГПК, съдът следва да предостави възможност на ответника да представи отговор на исковата молба и доказателства към него.

Водим от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ответника, че има право да даде писмен отговор на исковата молба по делото, в едномесечен срок от датата на получаване на същата, който писмен отговор трябва да съдържа:

1. посочване на съда и номера на делото;
2. името и адреса на ответника, както и на неговия законен представител или пълномощник, ако има такива;
3. становище по допустимостта и основателността на иска;
4. становище по обстоятелствата, на които се основава искът;
5. възраженията срещу иска и обстоятелствата, на които те се основават, като задължително се посочат доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях,

б. подпис на лицето, което подава отговора.

УКАЗВА на ответника, че към отговора на исковата молба следва да представи:

1. пълномощно, когато отговорът се подава от пълномощник;
2. всички писмени доказателства, с които разполага;
3. преписи от отговора и приложенията към него според броя на ищците.

УКАЗВА на ответника, че ако в едномесечния срок за отговор на исковата молба, неподаде писмен отговор на същата в указания срок, не вземе становище, не направи възражения, не оспори истинността на представен документ, не посочи доказателства, не представи писмени такива или не упражни правата си по чл.211, ал.1 от ГПК– да предяви насрещен иск, по чл. 212 от ГПК – не предяви инцидентен иск, по чл.219 от ГПК - не привлече трето лице за да помага, губи възможността да направи това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване, препис от същото да се връчи на ищеца и ответника.

Съдия: